

TUNYA LÉLEK, ÖREG TEST

Erő és kedv testi tokban
Fiatalon is megroppan.
Öregség: nem évek száma,
Tán inkább a lélek álma.
Ha az álom üde, friss,
Az marad a lélek is.
Ha a lélek tunya, rest,
Megöregszik, mint a test.

Auer István.

Rejtvények

A legutóbbi számunkban közölt
rejtvenyek helyes megfejtése:

1. Mese, mese, mess kenyeret.
Rendbontó. 3. Nagy a Minden-
ható hatalma. 4. Színjáték. A ki-
tűzött díj: at Ócsár Imre, Klein
Gizike és Csapi Erzsébet nyerték
meg. Ujabbí fejtörőin: ezek:

n n n l é k' nál
n

tó p l da
i

F r c
e

A helyesen megfejtők között
két könyvet és két mozijegyet
sorsolunk ki.

A cseh katona

Komoly cseh állítás ez
És nem csak adoma,
Hogy a cseh kitartó és
Bátor, jó katona.
Aki látta őket már
Egyszer, az elhiszi:
Hogy hiszi a piszi.

Védelem

— Megbuktál fiam, mert soha
nem tudsz semmit.
— Tanító úr kérem, én mindig
tudom a leckét.
— Most se tudod, amit kér-
deztem.
— Azt nem, de a többit tudom.

Varga Ida. Mind a négy rejt-
vény megfejtése sikerült. Vogl
Ilonka. Látod ennek örülök Ilonka,
ha észreveszed a hibát is. A má-
sodikba csakugyan értelemzavaró
kis hiba csúszott be. A fő, hogy
ennek dacára kitaláltad. Knapp
Iréne és Ilonka. Sugjátok meg,
hogy kinek az írása az, amit be-
küldtetek, mert az szép írás és
meg akarom dicsérni az illetőt.
Valamennyi megfejtés jó. Szijártó
Gyula. Helyesen így van fiam:
Nagy a Mindenható hatalma, az
első pedig: mese, mese, mess ke-
nyeret. A másik kettő kifogástal-
an. Szeretettel köszöntlek fiam.
Pataki Beksits Irma és Erzsike
Pellérd. Hát te írod a lev. lapo-
kat Erzsikém? Meg kell, hogy di-
csérjelek, mert levélkéd mindig
hibátlan a megfejtésekkel együtt.
Szeretettel köszöntlek kis gárdis-
táim. Schnell László. A harmadik
megfejtés kissé sántít, de én meg-
talpaltam és így majdnem nyertél.
Frank Károly. Úgyes fiú vagy Ká-
roly. Ha csak egy kis szerencséd
lett volna, elvitted volna az egyik
díjat. Hosszer Nelli. Próba sze-
rencse, azt írod. Miért nem pró-
bálkoztál már régebben Nellikém.
Egy kis bátorság se árt ám. Annál
nagyobb az örömöm, hogy végre
bekopogtál. Remélem, ezentúl
nem fogsz hiányozni. Csik Jo-
lánya. A negyedik megfejtés hiány-
zik. Talán csak nem maradt a
tollában? Vagy talán nem sikerült
a megfejtés? Höckl Anna. Lám,
hát csakugyan szerepeltél a Mik-
ulás-délutánon. Úgy látszik, azért
nem vettelek észre, mert őrpét
játszottál. Örülök, hogy betegsé-
gedből felgyógyultál. Remélem,
hogy ezentúl állandó vendége le-
szel a Kis Dunántúlnak. Megejt-

téseid mind jók és ezért meg-
dicsérlek. Isten hozott. Svarda
Gyuszi. Látod Gyuszikám, te
mindjárt a hibát is észreveszed.
Nagyon ügyes fiú vagy. Meg-
súgom, hogy majdnem nyertél.
Sokszor üdvözöl szeretettel a
Géza bácsi. Arday Ferenc. Azt
írod fiam, hogy ha nyersz, akkor
ezentúl is meg fogod fejteni a rejt-
vényeket. Jaj édes fiam, így ne
alkudj, mert a szerencse forgandó
és ha nem nyerve, hátat fordítasz
a kis lapnak, akkor nem is sze-
repsz minket igazán. Kaposvári
ismeretlen. Nyuszikához írt levé-
ledet megkaptam, de miért luzi-
gáltad tele hullámozó vonalakkal.
Ebből még a nyuszika se tud ki-
okosodni. Ezért a levél a papir-
kosárba került. Ilonka. Azt írod,
hogy könyvet szeretnél. Miért
nem írtad alá akkor a családi ne-
vedet is. Csak akkor vehet részt
mindenki a sorsolásban, ha kiírja
a teljes nevét. Széles Magda. Le-
vélkédet későn kaptam kézhez,
ezért csak most válaszolok rá.
Válaszom az, hogy a rejtvenyeket
mind kitaláltad. Némethy Ida. A
te levélkéd is benn szorult a
levélszekrényben és csak most
került elő. Úgyes kis leány vagy
Ida. Lenkay Miklós. Szeretettel
azt üzenem, hogy ezentúl hozd be
levélkédet a szerkesztőségbe. Jó?
Mindig szeretettel várlak. Bíró
Mátyás. Megérdemelted volna a
nyerést, de hát a szerencse ez-
úttal másra mosolygott. Szervusz.
Tóth Erzsike. Szerencse kell a
nyeréshez. Látod, ez hiányzott ná-
lad Erzsikém.

Szerkeszti: Géza bácsi

A paradicsomleves

Sáríka nem szereti a para-
dicsomlevest. Hogy miért, ki tud-
ja? Valahányszor hazajön az isko-
lából és meglátja a tányérjában,
szomorú arcot vág és ezerféle ki-
fogást talál. Hogy nincs étvágya,
hogy a feje fáj, vagy a gyomra,
hogy láza van és így tovább. A
minap is nagy lelkendezve jött
haza. Érmét kapott a jó Mater
Erzsébettől, mert jól felelt. Ilyen-
kor mindig kifár valami ajándék a
Sáríkáknak, vagy 20 fillér, vagy pe-
dig barack a fejére, amelyik előbb
kéznel van. Ezuttal a 20 fillér
volt esedékes. A lurkó nagyon
megörült, mert a husz fillért meg-
kapni és azon krumplicukrot ven-
ni, egy pillanat műve nála. Úgy
megörült a sok puszinak, meg az
ajándéknak, hogy egészen bele-
pirult. Amint azután az asztalhoz
került, meglátta a paradicsom le-
vest, egyszerűen elment a kedve.
Nagy bánatban ült az asztalhoz és
olyan fájdalmas arcot vágott,
hogy megsajnálta.

— Mi az, kis bogaram? Csak
nem vagy beteg?

Nem gondoltam mindjárt arra,
hogy a paradicsomleves okozott
ily gyors kedélyváltozást. Meg-
kérdeztem:

— Nini, milyen piros az arcod,
talán csak nincs lázad, kis an-
gyalom.

Sáríka visszanézett, hogy ko-
molyan kérdezem-e. Azután így
válaszolt.

— Nézd meg apikám.

Megnéztem. 36,5 volt. Meg-
vigasztaltam.

— Nincs bajod kis leányom.
Egyél szépen.

Sáríka szabadkozott.

— Nincs étvágyam, annyit sza-
ladgáltam szünetben.

Hirtelen eszembe jutott valami:
— Ahán, már megint ki akarsz
szabadulni a paradicsomleves alól.
Pedig ma jónak kell lenned, hisz
kítüntetést hoztál haza. Sáríka rá-
nézett az érmére, azután ravasz-
kásan rám mosolygott.

— Apikám, tudod mit? Én
visszaadom a 20 fillért és adj ne-
kem valami más jutalmat.

— Mit te lurkó, talán barackot
a fejedre?

Sáríka felkacagott.

— Nem azt apikám, engedd
meg, hogy jutalmul ne egyem meg
a paradicsomlevest.

Géza bácsi.

Boldogságos Anyaszív

Boldogságos Anyaszív,
Örök Jóság, Szépség,
Te őrzöd az örök Gyermekek
Gyöngé szívverését!

Te vagy a szép Szeretet,
Az Eg földi Napja,
Ki jósága verőfényét
Szívünkre hullatja.

Te vagy örök mosolyunk
S ajkadról a rózsák
Szegény lelkünk pusztá tuját
Körüllillatozzák.

Mint az örök Anyakönyv,
Fájsz reszketve értünk
S felénk csillogsz, ha utunkról
Tévelygőn letértünk.

Te vagy a szent Fájdalom,
Hét tör járta lelked...
Légy áldott, hogy minékünk a
Meváltót nevelted!

Finta Sándor.

Falusi esték

Ma a szokottnál korábban volt
a vacsora. Beszélgetés sem volt a
végén, mint máskor. Amikor az
utolsó falat eltűnt a tányéromról,
papa máris asztalt bontott.

— Juliska lelkem, máma te is
segítesz édesmamának elmoso-
gatni. Máma nálunk a sor.

— Nálunk a sor! De jó lesz! —
kiáltottunk fel hugommal együtt
nagy boldogan.

— De aztán illedelmesen visel-
kedjétek ám, ha itt lesznek a
szomszédok, hogy ne kelljen szé-
gyenkezniem miattatok! — intett
bennünket komolyan a mama.

— Jók leszünk, édesanyánk!
Jók leszünk! — ígértük szentül és
ugrándoztunk örömmünkben. És
nem ok nélkül. Ezek az estéken
szoktunk mindig a legszebben ját-
szani.

— Józsi, hozd ki addig a széke-
ket az első szobából, amíg mi el-
mosogatunk. Apjukom, te meg
siess és végezz a munkáddal,
mire megjönnek a vendégek, —
osztogatta a parancsokat a mama
nekem és édesapának.

Kián sűrű sötétség borult a fa-
lura. A hó kövér pelyhekben hull-
dogált alá. Hideg nem volt éppen.
Amolyan kedves, kellemes, igazi
téli este volt. Mélységes csöndű
téli este.

Egy eltévedt hópehely beme-
részkedett a pár percre kinyitott
ablakon. De meg se bánhatta ka-
landos vállalkozását, máris áldo-
zata lett kíváncsiságának. Ami
minden egyebet ezen a földön él-
tet, a meleg, az az ő halálát
okozta.

Pedig érdemes lett volna bele-
nézni ebbe a derék családba. Ha-
csak pár percre is.